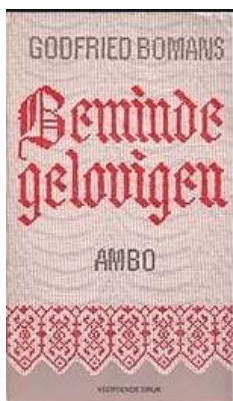

WOORD VAN DE PASTOOR “Bemінде gelovigen”

Ooit schreef Godfried Bomans een boekje met die titel: “Bemінде gelovigen”.

Het was 1970. Precies 50 jaar geleden dus. Ook al was ik nog niet geboren, ik heb het sterke vermoeden dat hij dit schreef op het kantelpunt van de houdbaarheid van die aanspreking. In de jaren die volgden werd “Bemінде gelovigen” steeds meer ingeruild voor “lieve mensen” of “goede vrienden”. De toon wijzigde. Het werd allemaal wat vriendelijker, toegankelijker en “softer”.

Wellicht als een mogelijke reactie op de donderpreken die tot de vijftiger jaren van de kassel rolden. Het taalgebruik werd tastender, liever, wolliger. Ik merk het vaak ook bij mezelf: het tussenvoegsel “zo” en het stopwoord “een beetje” worden te hooi en te gras gehanteerd om zo vlug mogelijk de kleinste zweem van dogmatische indruk in de kiem te smoren.

Ondertussen kunnen we ons de vraag stellen: waarin geloven we in feite nog? Spreken we samen ooit nog over de inhoud van ons geloof? Is het ons nog dierbaar of doet het er eigenlijk allemaal niet meer toe? Biedt het oude verhaal nog beschutting? Is het definitief iets van vroeger? Toen ze ons van alles hebben wijs gemaakt? Het lijkt erop dat de wereld van geloof en religie steeds meer iets krijgt van een museum: we kijken er met eerbied en heimwee naar maar het is niet langer meer onze wereld. Van oudsher vertrouwde gebeden besterven het op onze lippen. Bij eerbiedwaardige rituelen voelen we ons buitenstaanders. Soms stel ik me de vraag: waarin onderscheidt het geloof van de

huidige tolerante gelovige zich nog van het ongelooft van de ongelovige? Zijn we ergens niet allemaal humanisten geworden die elkaar niet voor het hoofd wensen te stoten?

Voor alle helderheid: dit is geen pleidooi voor intolerantie en dogmatisme. Tegelijkertijd ben ik wel van mening dat we als gelovigen anno 2020 iets laten liggen wat ons ter harte moet gaan. In die gedachte werd ik gesterkt toen ik onlangs het boekje

ter hand nam van een bekende schrijfster en atheïste uit Vlaanderen: Anne Provoost. Het boekje heet, met een knipoog aan Godfried Bomans: “Bemide ongelovigen. Een atheïstisch sermoen”. Hierin richt ze zich tot haar atheïstische achterban: deze beperkt zich doorgaans tot een zich afreageren tegen gelovigen, aldus Provoost maar in plaats van voortdurend te zeggen waar je tegen bent, kun je ook eens leren verwoorden waar je voor bent. “We moeten aan het werk, bemide ongelovigen”, schrijft ze. “Geen gedachtengoed is die naam waardig als het zichzelf niet voortdurend definieert, ook het atheïsme niet. Wat zichzelf niet bevraagt, verzandt.”

Haar oproep is mij uit het hart gegrepen en zou ik willen richten tot gelovigen. Want gelovigen spreken nog nauwelijks over hun geloof. Samenkomsten baden doorgaans in een sfeer van levensbeschouwelijke vaagheid die op een sluipende manier elk diepgaand gesprek van de aanvang af verhinderen. We zeggen ook nog amper waar we voor staan. We zeggen wel waar we tegen zijn en wat er allemaal fout was en is met die Kerk, maar waar zijn we voor? Is ons geloof nog iets wat inspireert of is het een relikwie uit het verleden, een bewijs van achterlijkheid dat we zo snel mogelijk van ons willen afschudden? Daarnaast is het

zo dat de laatste decennia ook vanuit de leiding heel veel aandacht besteed is aan administratieve en procedurele kwesties. Herstructurering van parochies, herbestemming van kerken, fusieprocessen, constante herziening van beleidsplannen, futiele veranderingen in de liturgie.... Allemaal niet onbelangrijk maar uiteindelijk ternauwernood riskant. Al deze dingen kunnen wij niet veronachtzamen maar spelen zich mijns inziens af in de marge van een diepgaander maatschappelijk veranderingsproces. Hierin is gelovig-zijn niet langer meer een vanzelfsprekende maar zelfs een bijna onmogelijke optie geworden. Alleen wordt de vraag waarom dat zo is doorgaans angstvallig uit de weg gegaan. Echter, het uit de weg gaan van belangrijke vragen zorgt voor ademnood.

Of anders gezegd: samen spreken over wat ons dierbaar is, over wat ons draagt en inspireert, kan nieuwe ademruimte scheppen en bemoedigend werken. Zijn we dat onszelf, elkaar en de toekomst niet verplicht? Door het “geloof onzer vaders” af te doen als een relict uit het verleden, doen we onszelf tekort. Laten we de gêne afleggen want niet alleen die aansprektitel van Bomans -“beminde gelovigen”- is sinds de jaren 70 verouderd geraakt, gaandeweg zijn gelovigen zichzelf als gelovigen steeds minder gaan beminnen. Terwijl dat “bemind zijn” uiteindelijk de kern is waar het om draait: bemind worden door een God die ons in Jezus Christus zo nabij gekomen is dat zelfs de dood ons niet kan scheiden van zijn liefde.

“Beminde gelovigen”, ook al klinkt deze aanspreking oubollig, laat het niettemin een oproep zijn om vrijmoedig te spreken over wat ons als gelovigen beweegt en bezielt. Ook al beschikken we

maar over “halve woorden hier en daar”, waarom niet de uitdaging aangaan ze te benutten en ze op speelse en creatieve wijze tot expressie te brengen?

Tenslotte, beminde gelovigen, laat deze bijdrage ook een eerbetoon zijn aan de auteur die genoemd boek 50 jaar geleden schreef: Godfried Bomans, een groot stilist met een fijn gevoel voor humor en onverslijtbare ironie. Een man die zich als gelovige bemind wist en hierdoor zowel ernstig als lichtvoetig kon schrijven en spreken.

Pastoor David Lebrun

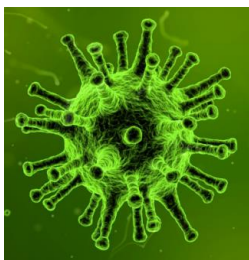
VAN DE BESTUURSTAFEL VAN DE AUGUSTINUSPAROCHIE

Het bestuur geeft in iedere Ontmoeting een verslag op hoofdlijnen van de bestuurlijke activiteiten.

Corona-update

Het was enigszins onwennig toen we als bestuur weer voor het eerst in De Lantaarn bijeenkwamen voor een bestuursvergadering. Met de tafels keurig op ruim 1½ meter geplaatst,

desinfectiemiddel bij de ingang en reinigingsdoekjes na de vergadering probeerden we het virus buiten de deur te houden. We kwamen zo 3 keer bij elkaar sedert de vorige editie van De Ontmoeting. De laatste vergadering was een speciale bijeenkomst, maar daarover straks meer.

Helaas zien we het virus weer toenemen. Dat kan betekenen dat de maatregelen die we moeten nemen weer strenger zouden

kunnen worden. Wij volgen het protocol en de aanwijzingen van de bisschoppen in deze en uiteraard de maatregelen van de overheid. Voorzichtigheid blijft geboden, dichterbij dan 1½ m mogen we elkaar niet benaderen en we wassen onze handen stuk, aldus premier Rutte. Volg onze website voor het laatste nieuws.

Onderhoud gebouwen

Enkele zaken zijn het vermelden waard:

- Het bisdom heeft goedkeuring verleend aan het renovatieplan voor de St. Jan Geboortekerk te Vlijmen. De werkzaamheden kunnen nu worden ingeroosterd. Het is een grote klus en de werkzaamheden zullen tot in 2021 doorlopen. De regie wordt gevoerd door het bisschoppelijk bouwbureau en de commissie vastgoed (ComVa) van onze parochie. Wij hebben 50% subsidie ontvangen op de

totale kosten van het project.

- De garage nabij de begraafplaats in Haarsteeg is onder de deskundige handen van André Verreijt mooi gerenoveerd. Met minimale kosten

en maximale inspanning van André. Op de foto zijn de deuren nog niet geverfd.

- De schakelkast van de luidklok in Nieuwkuijk mag worden gerenoveerd op kosten van de gemeente Heusden. Dank daarvoor. Binnenkort luiden alle drie de klokken weer.
- Onderhoudsschilderwerk aan de pastorie en de kerk in Nieuwkuijk wordt binnenkort uitgevoerd.

Bent u een handige klusser die ons wil helpen met uiteenlopende kleine klusjes zoals het schilderen van deze garagedeuren? Neem vrijblijvend contact op met het secretariaat. De parochie stelt uw inzet zeer op prijs.

Geen contanten meer voor de collecte, wat nu?

Misschien herkent u deze situatie. Geen muntgeld meer in de knip voor de collecte in de kerk of voor de collectant voor het goede doel aan de deur. We merken dat als kerk ook. Muntgeld raakt uit de tijd, storten van muntgeld bij de bank gaat steeds moeizamer. Het bestuur heeft daarom besloten een collectemiddel toe te voegen; de

GIVT-app. U kunt de GIVT-app gebruiken voor de collectes in onze kerken, voor het kaarsengeld of de offerblokken, maar ook voor algemene giften aan de parochie.

Geven kan via het scannen van een zogenaamde QR-code, door het kiezen van een doel of door het bewegen van uw telefoon naar een zender in de collecteschaal. U vindt alle informatie binnenkort in de kerken en op onze website of op <https://www.givtapp.net>.

Alvast proberen?

Dat kan. Scan de QR-code en volg de aanwijzingen.

Andere digitale zaken

In de vorige ontmoeting hebben we aangegeven dat we een bijeenkomst willen houden om de nieuwe website, de MijnRKK-app en de GIVT-app toe te lichten. De GIVT-app is hierboven al toegelicht. De nieuwe website wordt vooral gekenmerkt door een ander uiterlijk. U vindt er dezelfde informatie als op de oude

website, maar we hopen dat deze gemakkelijker te vinden is. We kunnen de nieuwe website eenvoudiger voorzien van nieuwe informatie en toepassingen.

De MijnRKK-app is een communicatiemiddel, waarmee u in contact kunt komen met andere parochianen. Maar u vindt hier ook actuele informatie van de parochie of het bisdom, een woordje van de pastoor en informatie uit de werkgroepen waarvan u deel uitmaakt. Heeft u een hulpvraag dan kunt u deze ook plaatsen in de MijnRKK-app, zodat andere deelnemers op uw hulpvraag kunnen ingaan. Op dit moment hebben we ongeveer 50 deelnemers.

Heeft u belangstelling voor de voorlichtingsbijeenkomst vul dan het formuliertje in en lever dit in bij het secretariaat. Opgeven per email kan ook naar secretariaat@augustinus-parochie.nl. Heeft u zich al opgegeven dan hoeft dat uiteraard niet nog een keer. De bijeenkomst zal afhankelijk van het aantal deelnemers plaatsvinden in De Lantaarn of in de kerk van Nieuwkuijk.

Formulier:

Ja ik heb belangstelling

naam: _____

emailadres _____

telefoonnummer _____

Overige zaken

Zoals gewoonlijk hebben we ook alle continue lopende zaken steeds besproken (diaconie, vrijwilligerswerk, onderhoud e.d.), maar in Corona-tijd stonden die allemaal op een lager pitje.

In een speciale vergadering hebben we ook gesproken over de toekomst van de parochie. Deze gedachtevorming is nodig gezien onze financiële situatie. Maar alleen over geld praten is niet de bedoeling. We willen ook vorm geven aan de toekomst van de parochie in pastoraal opzicht. Bij de vergadering waren twee ervaringsdeskundigen aanwezig. Maar we zijn ook benieuwd naar uw visie. Daarom gaan we de volgende bestuursvergadering bespreken hoe we u bij de discussie gaan betrekken.

Peter van Drunen, vicevoorzitter

MEDEDELINGEN

Aanmelden Eerste Heilige Communie of Vormsel

Ook dit jaar kunnen kinderen zich weer aanmelden voor de Eerste Heilige Communie of het Vormsel. Diaken Alfons Hermans heeft de scholen bezocht en de brieven uitgedeeld. Mocht u geen brief ontvangen hebben of mocht uw kind buiten onze parochie op bijzonder onderwijs zitten, kijk dan op onze website of neem contact op met ons secretariaat.

Gezinsvieringen

Uiteraard zullen er ook dit nieuwe werkjaar weer een aantal gezinsvieringen worden georganiseerd voor de jeugd van onze parochie. Er wordt echter wel gewerkt aan een nieuwe formule. Door het inmiddels veel besproken virus, dat nog wel even onder ons zal vertoeven, gaan wij uitwijken naar een ander moment. Zo zitten we de reguliere vieringen, én het aantal toe te laten bezoekers, niet in de weg.

We gaan naar de zondagmorgen, om 9.30 uur, in de kerk in Vlijmen. Daar zullen we een klein uurtje samen met de kinderen en hun ouders vieren. Dan nog zullen we moeten letten op aantallen, maar we hebben goede hoop dat we op dit gekozen moment veel kinderen, en met name communicantjes en vormelingen, kunnen uitnodigen. We starten op 11 oktober 2020 en daarna op 6 december 2020. We hopen dan veel gezinnen te begroeten!

Allerheiligen en Allerzielen 2020

Voorgaande jaren herdachten we op de zondag, het dichtst gelegen bij Allerzielen, de overledenen van het voorbije jaar. Dit deden we bewust om zo de verbondenheid met onze lokale geloofsgemeenschappen te benadrukken. Jaren maakten deze mensen immers deel uit van de gemeenschap. Telkens waren het intense en druk

bezochte vieringen waarbij de nabestaanden van de overledenen zich gesterkt wisten door de plaatselijke gemeenschap die de zondagse eucharistie vierde. Echter, door het beperkte aantal

zitplaatsen ten gevolge van de coronamaatregelen en om de volksgezondheid te kunnen waarborgen, zien we ons dit jaar genoodzaakt om de gedachtenis van de overledenen op een andere manier vorm te geven. We vinden dit jammer maar we hopen op uw begrip in deze. De nabestaanden zullen t.z.t. hiertoe worden uitgenodigd. Volgende gedachtenisvieringen (enkel voor nabestaanden) zijn gepland:

- In Haarsteeg op zaterdag 24 oktober om 15.00 uur
- In Nieuwkuijk op zaterdag 31 oktober om 15.00 uur
- In Vlijmen op zaterdag 31 oktober om 17.00 uur

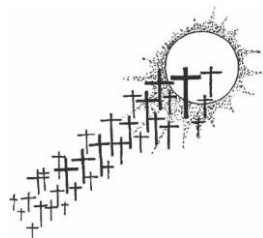
Zoals u merkt, vinden genoemde vieringen plaats buiten de reguliere zondagsvieringen die tijdens deze weekenden gewoon doorgaan. Dit vanwege de motieven, hierboven aangegeven. Tijdens de zondagsvieringen van 31 oktober en 1 november vieren we het hoogfeest van Allerheiligen, waarbij de namen van onze overledenen wel met eerbied zullen genoemd worden.

Zegenen van de graven - 2 november

Op maandag 2 november vindt zoals gebruikelijk de zegening van de graven plaats. Pastoor Lebrun zal op onze kerkhoven aanwezig zijn:

- van 13.30 uur tot 14.00 uur in Vlijmen
- van 14.15 uur tot 14.45 uur in Haarsteeg
- van 15.00 uur tot 15.30 uur in Nieuwkuijk

Telkens wordt er begonnen met een korte gebedsstonde bij de gezamenlijke afscheidssplek. Hierna bestaat de mogelijkheid dat op verzoek van nabestaanden particuliere graven gezegend worden, telkens begeleid door een moment van gebed.

Uw advertentie in de Ontmoeting?

Er is plaats vrijgekomen voor één advertentie in dit blad.

De Ontmoeting verschijnt 4 keer per jaar en wordt onder een groot aantal parochianen verspreid. Wilt u of uw bedrijf op deze manier adverteren en zo een groot aantal mensen bereiken?

Voor slechts 60 euro per jaar kan uw advertentie op de kaft van dit blad prijken! Wanneer u interesse heeft, neem dan contact op met het secretariaat.

LIEF EN LEED:

Door het doopsel in onze parochiegemeenschap opgenomen:

06 sept Vlijmen Mylla van Weert

Wij wensen haar een gezegende toekomst in een liefdevol gezin.

Huwelijk:

21 aug Vlijmen Peter Maas en Simone van de Wiel

18 sept Haarsteeg Erik Mulder en Lieke Kerkhofs

Wij wensen hen alle levensgeluk en zegen.

Uitgedragen vanuit onze kerken:

20 juni	Nieuwkuijk	Mien Rombouts - van den Corput	82 jaar
07 juli	Vlijmen	Loes de Laat	71 jaar
08 juli	Haarsteeg	Sien van Helvoort - Slegers	84 jaar
19 juli	Nieuwkuijk	Michel Wassenberg	60 jaar
13 aug	Vlijmen	Marius Thiele	87 jaar
19 aug	Nieuwkuijk	Adri Boom	62 jaar
28 aug	Haarsteeg	Koos Roozen - van den Heuvel	85 jaar

Begeleid door het gebed van de kerk namen wij afscheid van:

18 maart Vlijmen Sien van den Bosch – Verboord 97 jaar

Mogen zij rusten in Gods vrede.

VRIJWILLIGERS

Elke vrijwilliger telt en met elke uitgestoken hand zijn we blij! Graag zouden we u vaker willen ontmoeten, maar corona maakt het moeilijk om met elkaar in groepsverband af te spreken. We gaan het wel weer proberen volgens de RIVM-afspraken. Weet in ieder geval dat u allen enorm gewaardeerd wordt.

Vanzelfsprekend blijven we ook uitzien naar mensen die zo af en toe eens willen helpen. Dat kan van alles zijn, zoals tuin en kerkhof onderhoud een ochtend in de week of het vegen van de kerk eens in de zes weken. Bloemen verzorgen en versieren van de kerk. Wat te denken van de diaconale taken, zoals mensen nabij zijn als vrijwilliger bij het VOB of het bloemetje van de week? Energie steken in onze jonge parochianen, communicanten en vormelingen. Rondom de erediensten zijn ook vrijwilligers onmisbaar, te denken aan koster, acolieten, lectoren en collectanten. De Ontmoeting, die u in handen heeft, wordt door vrijwilligers bezorgd evenals actie Kerkbalans. De contactpersonen van de diverse groepen en ondersteuning van het secretariaat.....

Genoeg te doen en vele handen maken licht werk. Daarbij nodigen we u ook van harte uit om met ideeën te komen. Ziet u een kans om als vrijwilliger iets te kunnen betekenen in onze gemeenschap, neem dan gerust contact met ons op via het secretariaat.

Lies van Eggelen en Margo Fokker

EERSTE HEILIGE COMMUNIE

EERSTE COMMUNIE

Dit jaar hebben 37 kinderen in onze parochie de Eerste Heilige Communie gedaan.

Op zaterdag 19 september hebben in Haarsteeg 4 kinderen de communie gedaan.

Communicanten Haarsteeg: Annemijn van den Bosch, Victoria Józwiakowska, Luuk Raes en Djevany Versluis.

Eveneens op zaterdag 19 september hebben in Vlijmen, 17 kinderen de communie gedaan.

Communicanten Vlijmen: Anne Bierings, Jibbe van Boxtel, Karlijn van Goch, Kristy de Gouw, Marit Hoeben, Sanne- Sofie van Hout, Liz Pullen en Amélie Schouten, Chanellva van den Brink, Jayvannio van den Brink, Rosenna Hartjes, Delaysa Mandemakers, Julian Verreijt, Thomas Verreijt, Seth Versluis, Lara Zeeuwen en Wictoria Korbus.

Op zaterdag 26 september doen in Nieuwkuijk, 7 kinderen de communie.

Communicanten Nieuwkuijk: Cas de Bonth, Kryspin Alex Jurkiewicz, Leon Hydzierzecki, Floor van Loon, Kuba Malachowski, Noortje Pronk en Thijs van Vugt.

Eveneens op zaterdag 26 september zullen in Vlijmen, 9 kinderen de communie doen.

Communicanten Vlijmen: Lindsey van Beurden, Jaylinn van Bokhoven, Milan Henskens, Milan van den Heuvel, Ivar Kastelijn, Eva Kuipers, Mats de Laat, Sven Mulders en Tobias Vos.

Dank aan de werkgroepen en allen die de vieringen en de voorbereiding mogelijk maakten. Proficiat aan alle communicanten en hun ouders.

DWARS DOOR DE BIJBEL

Donderdag 29 oktober komt Kees Posthumus ons alsnog laten genieten van zijn prachtige theatervoorstelling 'Dwars door de bijbel'. In ruim een uur bent u weer helemaal up-to-date met de

Bijbel. Posthumus snelt van Genesis naar Openbaring en weer terug. In tientallen korte verhalen, samenvattingen en nieuwe liedjes gaat hij op reis door de Schrift. Het gaat hem daarbij vooral om de 'dwarse'

verhalen, over dappere doorzetters en dwarsliggers. De voorstelling wordt tweemaal opgevoerd, om 19.30 uur en om 21.00 uur. Beide voorstellingen worden gegeven in gebouw 'De Open Hof', Vennestraat 57, Drunen. Vanwege alle maatregelen in verband met het corona-virus zal het helaas niet mogelijk zijn koffie en thee te serveren. Vanwege diezelfde maatregelen is het aantal zitplaatsen beperkt.

Wilt u deze voorstelling bijwonen? Meldt u dan aan bij het secretariaat van onze parochie onder vermelding van "Dwars door de Bijbel". Vermeldt het aantal personen, of ze uit één huishouden komen en of er kinderen bij zijn. Ook aangeven of gekozen wordt voor de eerste of de tweede voorstelling.

Aanmelden kan vanaf 5 oktober. Dit om alle leden van de verschillende kerken gelijke kansen te geven.

De toegang is gratis, maar het wordt zeer op prijs gesteld als u na afloop een bijdrage wilt geven ter bestrijding van de onkosten.

Deze avond wordt georganiseerd door de Protestantse kerken van Drunen, Engelen en Vlijmen, Focolare en de R.K. parochies Heilige Augustinus en Wonderbare Moeder.

Wij hopen u deze avond te kunnen begroeten!

Hanneke Steetskamp, Mario van der Grient, Wim Van Engeland, Bernadette Neissl, David Lebrun, Albert Soeterboek en Margo Trapman

VORMSEL

Op vrijdag 11 september heeft in onze parochie de vormselviering plaats gevonden. In totaal werden er 23 kinderen gevormd door Mgr. R. Mutsaerts.

Dit zijn: Renske Budding, Matthijs Daamen, Brent van Delft, Vera Hoeben, Lisa van Hulten, Jara van Iersel, Suze van Iersel, Kimm Kanters, Bram Kastelijn, Tom Klerkx, Marlon Korthout, Joris Langens, Bart Lansdaal, Zanthé van Lent, Felle van Oijen, Simon Osendarp, Boca Prijs, Romee Prijs, Thijs van Son, Filip Szczuko, Mikolaj Szczuko, Romy Verhoeven en Roy Verhoeven.

Onze dank aan de diaken en aan allen die de vieringen en de voorbereiding mogelijk maakten.

FATHER JESUDOSS

Door de coronamaatregelen mochten we op St. Jansdag slechts met 30 mensen de Eucharistie vieren. Dat was spijtig en voor zover we weten nooit eerder gebeurd. Voor de parochie is St. Jansdag een belangrijke dag om de patroonheilige van de kerk te gedenken en daarna samen te komen in de pastorietauin.

Het is sinds 2012 óók een dag geworden om het Studiefonds van fr. Jesudoss te ondersteunen. Helaas pakte het in 2020 anders uit.

In de Ontmoeting van mei boden we u een alternatief aan om voor het onderwijsproject van fr. Jesudoss te doneren. Daar hebt u ruimhartig gebruik van gemaakt. Ruim €500,- werd er geschonken. Daar zijn we u zeer dankbaar voor. Het is hetzelfde bedrag als in 2019 via de collecte. Alle gevers, namens fr. Jesudoss, normaal hartelijk dank.

Ook vanuit een andere hoek kwam een mooi bedrag binnen. Diaken A. Hermans heeft de communicanten en vormelingen gestimuleerd om voor het Studiefonds iets te betekenen. Vooral de vormelingen hebben hun uiterste best gedaan. Ouders hebben zich ook van de goede kant laten zien. We hebben het

mooie bedrag van €736,60 van de vormelingen mogen ontvangen. In dat bedrag zit ook €85,- van de communicanten. Heel hartelijk dank allemaal!

In de vorige editie van De Ontmoeting hebt u kunnen lezen dat het geld besteed wordt voor de bouw van nieuwe toiletten op een kleine dorpschool, St. Mary's, in

Kambathrayanpudhur in de regio Sathyamangalam, in Tamil Nadu Zuid India. Doel: leren omgaan met sanitair, aandacht schenken aan hygiëne om ziektes uit te roeien en voor de meisjes een veilige omgeving bieden om seksuele intimidatie te voorkomen. Er wordt al aan de uitvoering gewerkt. In december zullen we u het eindresultaat laten zien.

Fr. Jesudoss heeft het niet gemakkelijk. De lockdown in India, het tekort aan voedsel en het tekort aan financiën zorgen ervoor dat fr. Jesudoss grote zorgen heeft. Naast zijn zware baan in het St. John's Academisch Ziekenhuis, waar hij, samen met de leiding van het ziekenhuis, hard gewerkt heeft om nieuwe zalen in te richten voor de coronapatiënten. Dat is gelukt. Hoger personeel levert salaris in om de maandlasten te kunnen opbrengen. Dat is elke maand hopen op de Voorzienigheid. Ook heeft fr. Jesudoss zich ingezet voor het verstrekken van voedselpakketten.

Tenslotte houdt hij de studenten in de gaten die namens het Studiefonds studeren. Het is een hele klus, maar gelukkig heeft hij steun van twee medepriesters. Vanuit Vlijmen wensen we hem sterkte toe en behoud van een goede gezondheid.

Lies van Eggelen

NIET LOUTER OPSMUK

Er is iets fascinerends aan schoonheid. Op het eerste gezicht lijkt het een begrip dat louter naar het uiterlijke verwijst. De schoonheid van een mens verwijst allereerst naar fysieke trekken, de schoonheid van een kunstwerk, van een gebouw, van een landschap... roepen allereerst uiterlijke waarneming op. Toch voelen we meteen dat schoonheid meer is dan fysieke

bevalligheid. Wat ons raakt, zit vaak dieper. De schoonheid van schoonheid schuilt in de gelaagdheid; in wat mooi en waardevol is in een diepere betekenis.

Schoonheid vormt een onuitputtelijke bron van vreugde. Dat klinkt beslist herkenbaar. We kennen allemaal wel een liedje, een schilderij of een vergezicht dat ons telkens opnieuw ontroert. Er louter naar luisteren of kijken, maakt ons al gelukkig. Of denk aan de schoonheid die we zien in het gelaat van een geliefde. Dat blijft zo, zelfs wanneer we ouder worden. Wanneer iemand ouder wordt, ziet een buitenstaander de rimpels van de leeftijd, de grijze haren. De betrokkene echter ziet de schoonheid van de liefde.

De voorbije maanden werd vanwege Corona onze honger naar schoonheid op de proef gesteld, maar tegelijk ook aangescherpt. Musea en cultuurhuizen gingen noodgedwongen dicht of beperkten de toegang. Precies daardoor waarden we nu de schaarse bronnen van cultuur nog meer. Reizen naar verre landen zit er niet in, maar de landschappen en historische gebouwen in eigen land blijken mooier dan we ooit durfden te

denken. In de eucharistie mogen we niet meer met z'n allen zingen, maar juist dat doet ons aandachtiger luisteren naar de piano – of orgelklanken. Of misschien ontpopt zich één van de kerkgangers als cantor en ontdekken we zo een verborgen parel.

Kortom: meer dan ooit is schoonheid van belang in ons leven. We willen niet louter in een comfortabel huis wonen, het moet er ook aangenaam uitzien. Een mooi meubelstuk, een kunstwerk aan de muur, de juiste kleurentinten, een vaas met bloemen. Wat we zien, bepaalt hoe we ons voelen. Het mooie is niet louter opsmuk, het maakt deel uit van ons welzijn.

Schoonheid overstijgt zelfs het fysiek waarneembare. Een beeld is immers maar een beeld. Het is schone schijn. De waarheid is gewoonweg niet af te beelden, hoe schoon een beeld ook mag zijn. Die gedachte brengt ons vanzelf bij geloven in God. Ook Hij gaat onze verbeelding te boven. De schoonheid van ons geloof manifesteert zich veelzijdig. Schoonheid schuilt in waarden als vergiffenis en liefde, in de indrukwekkende schepping, in religieuze kunst, in de liturgie, in het gebed, in het evangelie, in de geloofsgemeenschap, in de droom en belofte van het Rijk Gods, in de aanwezigheid van God zelf. Het fijne is dat we niet hoeven te kiezen tussen al die dingen, we mogen ergens alles tegelijk beleven. Neem één stuk weg en de puzzel is niet langer volledig.

De tijden zijn nooit zo donker dat schoonheid moet wijken. Schoonheid is er altijd. Ze was er al vóór de mens en zal er zijn tot het einde der tijden. Geef die schoonheid een plek in je leven. Immers, zoals Dostojewski ooit schreeft: “Enkel de schoonheid zal de wereld redden.”

Pastoor David Lebrun

OUDEREN EN JONGEREN

In mijn werk als docent godsdienst-levensbeschouwing en als identiteitsbegeleider kom ik in aanraking met veel jonge en ook hele jonge mensen. En zo af en toe vang ik daarbij iets op van leerlingen over hoe zij hun relatie tot ouderen beleven. Heel concreet: de relatie met opa en oma, een oudere buurman of buurvrouw of kennis. Zelfs overgrootouders passeren af en toe de revue. Tegelijkertijd merk ik dat ouderen niet altijd een goed beeld hebben van wat er bij de jeugd en kinderen speelt op een aantal gebieden. Dat merk ik bijvoorbeeld aan reacties op sommige artikeltjes van mijeld.

Daarom geef ik hier graag een aantal uitspraken van die jonge mensen over met name hun opa en oma.

- Overlijden van opa heeft een enorme impact op mij gehad. Toen ben ik pas gaan beseffen wat sterfelijkheid betekent.
- Ik heb veel respect voor mijn opa en oma, want zij hebben mij het geloof bijgebracht. Ze hebben op mij gepast, spelletjes met mij gespeeld, lekkernijen voor me gebakken.
- Pas een half jaar nadat oma was overleden drong het ineens tot me door. Dat kwam toen heel hard binnen en ik heb er erg veel om gehuild.
- Oma gaat achteruit, daar heb ik het erg moeilijk mee. Want oma is altijd super zorgzaam voor ons geweest.
- De band met opa wordt steeds hechter, we gaan wandelen, praten samen, hij gaat mee naar wedstrijden. En als ik hem iets vraag, doet hij het, hij staat altijd klaar voor mij.

- Ik kan altijd bij mijn oma en opa terecht, ik mag altijd langskomen voor een praatje. En ze staat altijd klaar voor de hele familie.
- Mijn opa en oma vragen altijd naar mijn schoolresultaten: ik krijg een appje, als ik een goed punt heb gehaald. En als ik een slecht punt haal, dan troosten ze me.
- Mijn opa en oma denken mee met mijn toekomst, ze stimuleren me enorm voor school.
- De invloed van mijn oma en opa op mij is dat ze altijd liefde geven. Ik voel me altijd fijn wanneer ik bij hen ben. Dat is ook meteen mijn invloed op hun. Zij geven mij liefde en ik geef mijn liefde terug aan hun.

Aan deze juweeltjes recht uit het hart heb ik eigenlijk niets toe te voegen. Nou ja, één ding wil ik nog kwijt: (over-)grootouders kunnen een voorname rustplaats zijn in de hectische tijden van een scheiding (ik geef geen oordeel): de splitsing die zich dan ook voltrekt in de psyche van de kids wordt dan gelukkig nog omspannen door de omvattende liefde en geborgenheid van de grootouders.

Dr. Bill Banning – identiteitsbegeleider katholieke basisscholen SCALA en docent d’Oultremontcollege Drunen.

ADIEU KARDINAAL SIMONIS

Op woensdag 2 september jl. overleed kardinaal Adrianus Simonis. Hij was geen onbekende in ons midden want na zijn emeritaat woonde hij van 2008 tot 2015 op het terrein van de Abdij Mariënkroon, nauw verweven met de Focolare-gemeenschap.

Over zijn persoon is ondertussen het nodige geschreven en gezegd. Vaak gaat het dan om de reputatie die hij genoot: een conservatieve bisschop die van Rome orde op zaken moest stellen en die bij tijd en wijle onbehouden uit de hoek kon komen. Ook kennen we de omstreden uitspraken van kardinaal Simonis: over begrip tonen voor kamerverhuurders die homo's geen kamer willen verhuren en dat ene beladen Duitse zinnetje dat hij uitsprak n.a.v. het kindermisbruik in de kerk en dat altijd aan hem zal blijven kleven. Die uitspraken laat ik bij hem. Desondanks mochten we hem leren kennen als een aimabele man. Bij de priesterkrans van ons dekenaat was hij trouw aanwezig en met regelmaat was hij ook gastheer. Tijdens die avonden was hij echt niet de steile conservatief of kille manager maar wel een open man die voluit praatte; met zin voor humor en een grap, een zachtmoedige man die zonder omwegen zichzelf bleef. Dat hij leed aan de ontwikkelingen binnen onze kerk was duidelijk.

De eerste herinnering aan hem is me bijgebleven. Hij was net enkele dagen op Mariënkroon. Het was voorjaar 2008. Midden in een bomvolle woonkamer zat hij in een stoel en rookte een sigaar. Om hem heen opengeslagen postzegelalbums, stapels boeken en ik schat zo'n 50 jaar aan nauwelijks geordende papieren en paperassen. "Wij zijn uw leven", fluisterden ze zachtjes. De kardinaal hoorde het niet want hij praatte voluit. De papieren, de boeken, de niet gerookte sigaren zijn nu vaderloos. Uit de tijd gestoten en al hun privileges kwijt. Zo gaat dat: wanneer je sterft, liggen overal scherven van het beeld dat mensen van je hadden. Dat beeld wordt nooit meer compleet. Met het overlijden van kardinaal Simonis verdwijnt een hoofdrolspeler uit een tijd waarin de katholieke kerk in ons land nog meetelde en bisschopsbenoemingen meer het nieuws beheersten dan ministers die in coronatijd in het huwelijk treden. Een tijd met woorden en begrippen die steeds minder mensen nog verstaan: opstandige dekens, het autoritaire Rome, het pausbezoek tegen een decor van demonstranten, stenengooiers en lege straten,...

Ze zijn verworpen tot inmiddels bijna dode taal. Hierover zei de kardinaal: "Het is stiller geworden. Als het maar niet de stilte van het kerkhof is". Voortaan mag hij zelf in stilte rusten op de Utrechtse begraafplaats Sint Barbara, naast zijn voorganger kardinaal Willebrands.

Toen hij in Nieuwkuijk woonde, was de dood nog lang zijn vriend niet. Kardinaal Simonis leefde graag en sprak over de dood als over een "nauwe poort". Was hij bang voor het allerlaatste evaluatiemoment? Dat gesprek heeft inmiddels plaats gevonden. Het kan niet anders of het is naar tevredenheid verlopen. Voor beide partijen. Rust in vrede, kardinaal Simonis.

Pastoor David Lebrun

CONTACT EN HET STUREN VAN KOPIJ:

Voor al uw vragen en/of opmerkingen kunt u contact opnemen met ons secretariaat. Het secretariaat is op werkdagen geopend tussen 09.00 uur en 12.30 uur.

Adres: Pastoriestraat 15, Vlijmen
E-mail: secretariaat@augustinus-parochie.nl
Telefoon: 073-5112215

Veel antwoorden op uw vragen kunt u terugvinden op onze website: www.augustinus-parochie.nl.

**Uiterste datum inleveren kopij voor de volgende Ontmoeting:
20 november 2020.**

De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen in te korten in verband met de beperkt beschikbare ruimte.

Rekeningnummers waarop u geld kunt overmaken voor intenties, kerkbijdrage enz. :

Vlijmen: NL86 RABO 0154792950
Haarsteeg: NL80 RABO 0154714003
Nieuwkuijk: NL94 RABO 0136501710
Vliedberg: NL28 RABO 0136590683